

Inserati se sprejemajo in veljajo
tristopna vrsta:

8 kr., če se tiska 1krat,
12 " " " " 2 " "
15 " " " " 3 " "

Pri večkratnem tiskanju se
taka primeroma zmanjša.

Rokopis

se ne vračajo, ne frankovana
pisma se ne sprejemajo.

Naročnino prejema upravništvo
(administracija) in ekspedicija na
Dunajski cesti št. 15 v Medija-
tovi hiši, II. nadstropji.

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto . . . 10 gl. — kr
za pol leta . . . 5 " — "
za četrt leta . . . 2 " 50 "

V administraciji velja:

Za celo leto . . . 8 gl. 40 kr
za pol leta . . . 4 " 20 "
za četrt leta . . . 2 " 10 "

V Ljubljani na dom pošiljan
velja 60 kr. več na leto.

Vredništvo je Poljanski nasip
št. 48.

Izhaja po trikrat na teden in
sicer v torek, četrtek in soboto.

Novi ministri.

Dobili smo štiri nove ministre, in reči se sme v nekoliko meri, da imamo novo ministerstvo; duša ministerstva, grof Taaffe, ostala je sicer ista, vendar ima vlada v sedanjosti sestavi drug značaj; zdaj ni več ministerstva „koalicije“, ker so ustavoverni ministri izstopili, in nastopilo je ministerstvo „nevturalnih mož“. Za grizenega nemškutarja ali nemško-nacijonalca in germanizatorja ni nobenega več v ministerstvu; ustavoverna stranka joka na razvalinah svoje slave in mogočnosti; ona, ki je mislila, da so avstrijski narodi nalašč za njo ustvarjeni, zgubila je vse vajeti iz rok, ona nema več odločilnega vpliva na razvitek države, in to je velika pridobitev za monarhijo, to je pogoj lepše in boljše bodočnosti. Nova vlada sicer ni naša, ona ni izvršilni organ naše stranke, sedanja vlada je samo „nevturalna“ za vse enako pravična. Pa tudi mi več ne zahtevamo, saj ne terjamo drugzega, ko pravico; saj nismo tako gospodoželní, ko ustavoverci, ki poleg sebe niso trpeli nobene druge oblasti, ki so izrinili iz vseh veljavnih mest može konservativne, da celo nevturalnih mož niso radi videli, najljubši so jim bili zagrizenci, če so bili tudi sicer nezmožni za svoj posel.

Če je res sedanja vlada nevturalna, potem smemo pričakovati, da bo vsaj toliko ravnopravnosti dejansko izvršila, kolikor je nam je zagotovljene po ustavi in po ministerskih ukazih; slednjič pa bomo zahtevali tudi izvršitev onega državnozbornskega sklepa, vsled kterega se mora slovenščina uvesti v naše srednje šole.

Ustavoverci so vpili, da morajo njih privrženci Stremayr, Horst in Korb iz ministerstva izstopiti, ter tako Taaffejevo vlado nemogočo storiti, ker mislijo, da se brez nemškoliberalcev v Avstriji ne more vladati. No, njih želja se je izpolnila, Stremayr, Horst in Korb so odstopili, zdaj bomo videli, če je res vladanje brez ustavovercev nemogoče. Mi menimo, da so se ustavoverci hudo opekli, ker so se sami izključili iz vlade; sedanje vlade pa menda ne bodo vrgli z lepa, Taaffe svojo pozicijo vedno bolj utrjuje, in reči se zamore, da je vlada, kakoršna je zdaj, veliko krepkejši od prej, ker se je znebila razdirajočih elementov, ki so kakor Stremayr in Horst dobrim naklepom Taaffejevim le nasprotovali in tako vladno moč drobili. Streita in Kremerja sicer ne poznamo, vendar mislimo, da bi ju Taaffe ne bil izbral, ako bi bila zagrizena nemškovač; o generalu Welsersheimbu pa se pravi, da ni nič drugzega, ko vojak, tedaj ministerskemu predsedniku ne bo vode kalil; sicer pa ti možje poznajo značaj sedanje sisteme, in ne bi bili vlade sprejeli, ako bi se ne skladali z nazori Taaffejevimi. Nemški listi se ve da ne bodo pustili dobre dlake na sedanji vladi, ter bodo še le z večjo silo začeli jurišati na pozicije Taaffejeve; pa te so tako trdne, da jih ne bodo vzeli, trdne pa so zato, ker se naslanjajo na zaupanje cesarja in ogromne večine avstrijskih narodov.

Naj bi tedaj sedanja vlada opravičila zaupanje, ki gavanjo stavimo!

Politični pregled.

Avstrijske dežele.

V Ljubljani 30. junija.

Prazniki so nam prinesli štiri ministre, ti so: dr. **Dunajevski** za finance, baron **Streit-Frey** za pravosodje, baron **Kremer-Auenrode** za kupčijo in general baron **Welsersheim** za deželno brambo. Od teh je le eden politično znan, namreč Poljak Dunajevski, ki je bil eden od poljskih prvakov, ter se je v državnem zboru odlikoval s posebno zgovornostjo in bistroumnostjo. Nemški listi se boje, da se bo Dunajevski preveč na Galicijo oziral pri vladanji denarstva. Tako sumničenje se pa ne sme zanprej izrekati, kajti po tem takem bi morali vzeti finančnega ministra zmirom iz inozemstva, da se ne bi potegoval za svojo rojstno deželo. Sicer pa bi bilo Dunajčanom najljubše, ko bi bili vsi ministri iz Dunaja, da bi se v prvi vrsti le za Dunaj potegovali. Da bo dr. Dunajevski zvest pristaš naše stranke ostal, tega smemo preverjeni biti. O drugih novih ministrih ni nič znano, na katero stran bolj nagibajo; pravi se, da so bolj „nevturalni“. Saj več mi ne zahtevamo, mi smo zadovoljni, da nam le sovražni niso. Veseli nas, da smo se vendar znebili Stremayra, zvitega lisjaka, ki je Slovanom škodil, kjer je le mogel. Ravno tako je bil Horst odločen ustavoverec, zato je menda tudi „Wehrzeitung“ pisala zoper Slovane in federaliste, čeravno so ravno naši poslanci glasovali za vojno postavbo, in bi jim morali vojaški krogi za to hvaležni biti.

Pijanec.

Našim ljudem podomačil Vilinski.

8. Podpihovalci.

(Dalje.)

Nikamor ni šel ven, ne k zajtrku, ne h kosilu, celi dan ni v mlin pogledal, kaj delajo posli. Popoldne je sedel na stolu, glavo podpiral in mislil. Lahko je bilo uganiti, z lica mu je bilo brati, kaj da misli. Oči ima solzne, lica upadla in blede. Katinka pride v sobo in mu prinese juho. Janko se v njo ozre, žalostno pa osramoten jej reče tužnim glasom:

„Katinka, kaj misliš, da sem?“

„Mislim,“ odgovori Katinka, „mislim da si dobra duša, pa da tvoja nesreča je slaba tovaršija.“

„O, dobra moja žena, ti prav govoriš. Pa več . . .“

„Draga moja sirota, vse vem, vse.“

„Ni res. Ti veš le mojo sramoto, pa ne veš, kako mi je žal, kako se kesam. Jaz nisem tebe vreden, Katinka. Ti si tako blaga, tako dobra. Prav ti si moj angelj, ali jaz sem svoja in tvoja nesreča, jaz sem hudoben, jaz sem kakor nobeden. Oh, moj Bog, kako globoko sem padel.“

„Le miren bodi, Janko. Res je, da si spet zašel in padel v veliko pregreho, osramotil si nas, pa jaz upam od Boga, da je to posledni pot.“

„Res je, res je, sicer je po meni, propadem poginem. To sam uvidim.“

„Janko, kaj nisem prav imela, ko sem ti rekla, da prijateljstvo tvoje s tistimi ljudmi te bo spravilo v nesrečo?“

„Prav si dejala, Katinka. Pa oni vendar niso tako hudobni, kakor ti misliš.“

„Ne misli mi tega, Janko, tega pa ne. Izkušnja te bo še izučila, britka izkušnja, da je res tako. Meni že tako več ne verjameš in misliš, da sem tvoja sovražnica. Pa sam Bog večni ve, da ti le dobro želim.“

„Ne kregaj me, Katinka, ne kregaj. Saj že tako ne vem danes, kje se me glava drži. Ali to ti obetam, ne boš me videla pijanega, nikdar več.“

„Bog daj. Pa nekaj bi skoro pozabila, lejte si no. Včeraj, ko sem izbo pospravljala, tisto kjer so stanovali najini dobri starši — Bog jim daj dobro, nama pa ne hudo, našla sem na očetovej polici to-le pismo. Vidiš, pa zapečaten je, pa na-te se glasi, na njem stoji nadpis: „Janku milemu sinu mojemu.“

„Hvala. Potlej ga čemu prebrati, zdaj ga ne bom, zdaj moram leč, zmerom mi je huje, bolan sem. Bodi ti tako dobra, pa malo v mlin pogled, da se ve, kaj se dela. Novi posli niso veliko vredni, na delo si pa tudi malo razumejo. Pazi ná-nje.“

Mlada mlinarica je verdevala po hiši, dokler je Janko spal. Stopi v mlin, pa vidi, da posli nič ne delajo, nego da sedé pa igrajo. Ko jih k delu prižene, gre v hlev in na vrt, pomiri otroka in ko je v dveh urah vse storjeno, gre zopet gori v sobo. Janko je sedel na stolu, pismo je ležalo pred njim odpečatenó, pa debele solze so mu kapljale po obrazu.

„Vidiš, Katinka, tukaj je nekoliko besedi zapisanih od mojega ranjcega očeta. Le beri.“

Katinka vzame pismo v roke in bere:

„Mili sin! — Ti veš, kako težko jaz pišem. S tresočo roko ti čem napisati nekoliko besedi, kakor za slovo in oporoko. Ti veš, kako rad te imam in kako sem te zmeraj rad imel, zato se zanašam, da boš dragovoljno prebral te besedice, ktere pišem za te. Mili moj sin, nagnjen, si žalibog, na pitje in slaba družčina se te bolj nagiba. Varuj se pijanstva, te grde pregrehe, ker nesrečen boš za časno in večno, ako se ji vdaš. Prezgodaj si boš po-

Kriegs-Au je odstopil zaradi bolehnosti. Zdaj ga bodo ustavoverci pri miru pustili, ki jim je bil tako na poti. Upamo, da jim bo zdaj Dunajevski dobro posvetil, ker on je odločen in energičen mož.

V **tirolskem** deželnem zboru je poslanec Greuter z živimi bojami slikal revno stanje kmečkega ljudstva na Tirolskem, rekel je, da se morajo eksekutivne dražbe ustaviti, če ne bo kmečki stan kmalo zgnil in prišel zopet pod tlako, ker ne bo več posestnik svojega zemljišča. Omenil je tudi, kako je prejšnja liberalna postavodaja skrbela za Jude in dunajske špekulante, ter jim celo 80 milijonov iz državne blagajnice podarila za zboljšanje njih stanja; za kmete pa da niso imeli družega, ko vojaščino in davke in eksekucije, posilno legaliziranje in druge take muke. Greuterjev govor je naredil velik utis na poslušalce in tudi dunajski časniki so ga prinesli v odlomkih, se ve da s posmehljivimi pristavki.

Pa naj se le norčujejo, resnica bo vendar le enkrat na dan prodrla, ter liberalnemu švindelnu konec storila.

Češki deželni zbor je zavrgel vladno predlogo o spremembi volilnega reda. Vsled tega se govori, da bo zbor razpuščen, in da se bodo nove volitve razpisale na podlagi novega, oktroiranega volilnega reda. Kar nemški Pemci nečejo slišati o spravi in pravičnosti, bo vlada druge strune napela, ter jim volilno spremembo usilila, kakor je tudi sedanji Schmerlingovi volilni red le usiljen (oktroiran). Pri tem koraku pa vlada ne bo ostala, ampak šla naprej na poti pravičnosti, da odpravi tisočere napake in krivice prejšnjih liberalnih vlad.

Vnanje države.

Sliši se, da hoče **albanska** liga zastopati se sklepom berlinske konference, ter z oboroženo močjo braniti svoje ozemlje zoper Grke. Zbranih je bojda že 80000 mož. S čim se bo toliko ljudi hranilo, če nimajo denarja? Sicer pa imajo Albanci prav, da branijo svoj dom. Grki se na albanski življenj prav nič ne ozirajo; tako zahtevajo za Grčijo deželico Epir, ki je večinom z Albanci obljudena, ne pa z Grki. Ako že konferenca zavse narode skrbi, naj se spominja še Albancev ter naj osnuje samostalno kneževino Albanijo.

Izvirni dopisi.

Iz Maribora, 24. junija. (Trapisti in Zulu-Kafri.) Angleška vlada je povabila Trapiste, naj ustanovijo med Zulu-Kafri v Afriki naselbino, od koder bi se med divje Afriške narode širila omika in naobraženost. V ta namen jim je ponudila 12 angleških štirjaških milj zemljišča, brezplačno vožajo iz Londona v južno Afriko, in ondi bo jim na njihovem zemljišču postavila železniško postajo in posodila toliko denarja, kolikor ga potrebujejo za prve potrebne stavbe. Trapisti so te ponudbe sprejeli, in prišlo je v Maribor 30 Trapistov iz samostana Marija-Zvezda pri Banjiluki, ki so tukaj prenočili ter se danes pod vodstvom podvzetnega priorja P. Franca Pfannera odpeljali proti Londonu, od koder odribejo 1. julija v Afriko.

Med brati je tudi Slovenec Fr. Arzenij Trčko, doma iz Cirkovec na Dravskem polju. Nova naselbina Trapistov v Afriki bode se imenovala Dunbrody po nekem starem njihovem samostanu na Irskem in bode imela pred vsem nalogo, ondašnje ljudi z vzgledom in podukom privaditi na umno poljedelstvo in različna rokodelstva.

Da so Angleži Trapiste povabili za kultiviranje divjih Zulu-Kafrov, to kaže spet, kako praktično in modro da oni vejo postopati povsod, kjer ustanovljajo svoje kupčijske naselbine. Ponižni, tihi, marljivi Trapisti so namreč brez dvombe najsposobnejši med divjaki prenašati in premagati velike ovire in nadloge, ki jih bodo gotovo ondi našli ter s svojim razgledom privadili ljudi na redno življenje. Tudi med divjimi Turki so ravno ti Trapisti pred enajstimi leti začeli z najboljšim vspehom pot omiki nadelavati. Letu 1869. 21. junija je namreč prišel P. Franc s 4 fratri v Banjoluko in se z njimi nastavljal v nekem podrtem hlevu, in letos 21. junija, tedaj komaj po preteku 11 let gre s 30 brati v Afriko zapustivši pri Banjiluki dobro vredjen velikanski samostan „Marija-Zvezda“ in v njem čez 70 bratov, dasiravno so jim Turki nedopovedljive zapreke delali. Upamo tedaj, da bodo z enakim vspehom prižgali tudi divjim Zulu Kafrom luč prave krščanske omike in naobraženosti. V to jim pomozi Bog!

Soseska velika Dolina pri Kostanjevici, 24. junija. Iz našega kraja,

dragi „Slovenec“, v tebi ni čuti nikdar nobenega glasu, in vendar tudi tukaj Slovenci živimo ali vsaj životarimo. Resnično, da bolj životarimo ko živimo. Znana je naša stran že tako zarad revščine, letos pa nas je Bog še obiskal z veliko nesrečo, strašno točo, kakoršne pri nas najstarejši ljudje ne pomnijo, v malo minutah je popolnoma vničila lepo upanje vbolega kmeta, ki je že težko pričakoval nove letine. Zima huda nam je pobrala mnogo trt, kar je še ostalo, krompirja nekoliko in koruze, to nam pa zdaj voda hoče potopiti in bo segnilo, kajti ni ga dneva, da ne bi dežvalo, in zdaj že, kakor v jeseni, par dni zaporedoma. Tužnega srca toraj po pravici gledamo v prihodnost.

Toliko večjo hvalo vemo gosp. Pfeiferju, našemu državnemu poslancu, ki je takoj prišel ter se sam z lastnimi očmi prepričal o naši nesreči ter nam sprosil hitro pomoč; hvaležnost blagemu in vrlému zastopniku našemu od uboge soseske gotovo ne bo izostala.

Zoper nesrečo od zgoraj se ve da godrnjati ne moremo, toliko bolj pa se godrnja zoper sitnosti, ktere nam prizadeva naš župan gosp. Dolinar v zvezi s svojima pokroviteljema Svobodo, ki je, memogrede rečeno, priroman Čeh, toraj ne domačin, in gosp. okr. glavarjem, že davno in povsod znanim glasovitim Schönwetterjem. Bila je pri nas volitev novega soseskega odbora že 1. t. m., volitev se je vršila, izvzemši en sam čisto osebni sporek med županom in enim volilcem, popolnoma mirno, in kakor je vsakdo mislil tudi postavno. Kako se začudimo, ko zvemo malo predno se ima vršiti volitev novega župana, od okrajnega glavarja, da je volitev odbornikov nepostavna, ter se je razsodba predložila ces. kr. deželni vladi.

Ako je pri volitvi kakošna nepostavnost, biti mora samo na strani županovi, nikakor ne pa na strani volilcev. Hudobni ljudje hočejo vedeti, da je nepostavna zarad tega, ker je gosp. Dolinar, ki bi še jako rad županovel, tako sijajno propadel, dobil je kot odbornik in namestnik samo 4 glasove. Ali ima on še upanje, postati kedaj župan, se ve da s pomočjo okr. glavarja g. Schönwetter-ja, čigar zvesti sluga je on vedno bil, in s pomočjo prevažnega gosp. Svobode, ki ima zarad premoženja na ljudi mnogo vpliva, ki takega župana potrebuje, —

kvaril telo in dušo, sebi in svoji dobri ženi boš izkopal zgodni grob. In svojim otrokom boš zapustil sramoto svojo. Pretrpeti si že imel veliko nesrečo. Bog te je kaznoval, da si izgubil toliko denarja za tvojo grdobnost. Vse sem slišal. Za božjo voljo te prosim Janko, obrni se k Bogu, ne osramoti našega poštenega imena! Prosil bom Boga, naj te kako napelje, da spoznaš, na kako slabaem in pogubnem potu si. Ne zameri mi teh besedi, pomisli, da jih je pisal tvoj iskreni oče!

„Oh, moj dobri oče!“ zdihuje Janko pa solze ga oblivajo, „kako dobro ste mislili z mano. Kako hudoben bi mogel biti, ko bi se podajal še kdaj v to ostudno razvado, vkljub vašemu opominjanju, vkljub tvojim prošnjam, pa v to razvado, ki me mora pogubiti časno in večno. Sam čutim, kako sem slab in za nič, kako sem spodkopaval svoje zdravje, kako ginem in propadam in ako se na vse zadnje ne poboljšam, moram poginiti in propasti. Katinka! poginil bom, če se ne poboljšam. Draga mi žena, ali mi češ odpustiti še ta pot?“

„Popolnoma ti odpustim, Janko, popolnoma.“

„Oh, da sem te tako malo čislal, blaga

duša, ki se toliko trudiš z mano. Pokrivaš mojo sramoto, strežeš mi ljubeznjivo, kakor bi bil najbolji mož, najbolji poštenjak. Ne zaslužim tvoje ljubezni, pa ne zavračaj me od sebe. Jaz, budalo, sem drugim verjel, tebe pa nisem poslušal. Odpusti mi, ljuba žena. Bog naj se me ne usmili, ako se povrnem še kateri pot v to pregreho.“

„Umiri se, človek! Vse bom pozabila, pa le pod pogojem, pod to-le pogodbo: da se ogiblješ tiste slabe družčine. Hoč eš?“

„Hočem Katinka, hočem; tu je moja roka. ne bom se več opil, ne maram za tisto četverico, kakor je res Bog v nebesih.“

„Ali če spet padeš, Janez? Že dva pot si mi obljubil, tako slovesno si obljubil in se zavezal kakor danes. Ali smem reči, da si lažnik, ako nisi mož beseda?“

„Moreš, Katinka, po vsej pravici smeš. Potlej že tako ali tako ne zaslužim tvojega zaupanja, potlej ni zá-me, ne na tem ne na unem svetu nobene milosti.“

9. Razvada.

Pijanec vse obeta, pa nič ne drži, to se pravi: zmerom laže. Kadar se nekoliko pre-

budi iz vrtoglavnosti svoje pregrehe, tedaj spozna svojo siromaščino in svojo budalost. Preklinja samega sebe, svojo razvado in pa spet pije. On je rob in sužen svoje strasti, svoje razvade. On objema svoje zapeljivce kakor svoje najbolje prijatelje. On se posmehuje samemu sebi, svojim dobrim sklepom, svojemu kesanju kakor slabosti, ki ga sméši in postaja trdovratnejši in surovejši do tistih, ki so videli, kako je plakal in se na prsi trkal.

Nekaj časa od tistega dne, ko se je bil Janko tako napil, se je držal še prilično dobro. Poprijel se je dela in brzo je spazil, da so mu posli leni in nepošteni in da mu je delo udarilo na rakovo pot. Oštel jih je nekoliko, potem je pa vse pri starem ostalo. Delavci so po sencah polégali, delo nemarno opravljali. Ljudje pa, ki imajo za take stvari kaj bistre oči, so to kaj spazili. Nasledek je, da so Janka jeli popuščati, pa nositi k mlinarju na Jarovini, ki je imel zmerom več dela. Janko ni hodil v krčmo, ampak ostajal je doma kakor poprej. Stari gosti iz mesta so spet radi prihajali, zlasti gospod podjetnik se svojo imenitno gospo. Gospod podjet-

to je pri vseh volilcih menda rešeno prašanje, kakor ravno njegovi glasovi pričajo. Stavil bi v imenu nevoljnih občanov, ki se bodo morebiti v največjem delu še enkrat k volitvi klicali, le prašanje: Ali gosp. okr. glavarju Schönwetter-ju kakor gosp. županu Dolinarju ni bilo znano, da poslednjega županstvo je preteklo že s koncem meseca februarja? Zakaj se volitev takrat, ko so imeli volilci čas, ni ni takoj razpisala? Zakaj sta posp. okrajni glavar in gosp. župan zavlekla volitev v največje delo? Od sl. deželne vlade, ki ima zdaj volitev potrditi ali pa zavreči in še enkrat razpisati dati, pač ubogi občani po pravici pričakujejo, da bo dala volitev rajši preiskati, zvedeti bi znala še marsikaj, kako njeni podložni organi pogosto kakor turški paše ravnaajo z ljudstvom, samo da kažejo a lá Dolinar, kdo je gosp. župan; kakor bi bilo ljudstvo zavoljo njih in ne oni zaradi ljudstva. Ako Vam drago še večkrat kaj. *)

Domače novice.

V Ljubljani, 1. julija.

(Hrvatski „Sokol“) je, kakor je bil objavljeno, prišel v Ljubljano 27. t. m. in bil navdušeno sprejet. Ostali so dragi nam gosti, katerih je bilo prišlo okoli 80 najodličnejših, v nedeljo v Ljubljani, v ponedeljek so se podali na Bled, kamor jih je sprejelo tudi dokaj Ljubljancev, potem so se vrnili nazaj v Ljubljano in odšli, kakor se nadjamo, s takim spominom do nas, kakor ga imamo mi do njih. To so bili trije lepi dnevi! Nadrobneje poročilo o vsem tem prihodnjič.

(Iz seje družbe kmetijske 20. dne t. m.), kateri sta vpričo bila gospoda zastopnika c. kr. deželne vlade in deželnega odbora, je „Novicam“, došlo sledeče poročilo. Glavna obravnava te seje se je sukala okoli državne podpore, ki jo je sl. ministerstvo kmetijstva za letošnje leto dovolilo družbi kmetijski in sicer: za nakup semena Rigajskega lanu 300 gld., — za nakup Ukviških ovac 100 gld., — za nakup goved Mariškega in Belanskega plemena 2000 gl., — za napravo vodnjakov 800 gld., — za ustanovitve sirarskih zadrug Černica in Podstudor

*) Prosimo.

Vredn.

nik je bil prav pošten človek, dober mož. Veselilo ga je, da njegovej gospej dopada ročna paurna mlinarica. Toda mlinarica ni imela nič pravega zaupanja do te mestne lišpanke. Brž je spoznala, da ta gizdalinka ni nič posebnega, da je prazne glave, da je zelo poskočna kakor godčevska hč.; pa da je vse preveč lahkomišljena. Gospa podjetnica se je pa rada zabavala s prosto pa razumno mlinarico in rada se je družila z njo, saj tukaj v selu drugih in boljših prijateljic ni imela. To je pa podjetnica tudi vedela, da otele in prevzetne mestne gospe ne marajo zanj in da se nečejo z njo prijazniti.

Janko odslej res ni toliko pil kakor prej, pa vendar toliko, da se je lahko reklo, brez oponašanja, da preveč pije, da pije neumerjeno. Doma biti, dasi je imel dosti pijače, jelo mu je presedati. Spominjal se je kupčevih besedi: „Ako češ sladko piti, moraš v krčmi biti“. Njegovi stari tovarši so ga čakali na vsakem potu, za vsakim voglom, vri vsakej meji, da bi ga kje zasledili in na svojo stran dobili. Pa kadar so ga kje prestregli, posmehovali so se mu, da je spet tolik babež, da nima srca. Če pa to ni pomagalo, so se mu prilizovali in

vsaki po 300 gld., — za plačo sirarskega voditelja gosp. Hitz 500 gld., — za podkovsko in živinozdravsko šolo 600 gld., — za podporo nauka v kmetijstvu družbi kmetijski in c. kr. deželnemu šolskemu svetu skupaj 600 gld., — za popolno podučevanje kmetijstva 300 gld. — Bralo se je poročilo gosp. dr. Šindlerja in g. P. Lasnika o razstavi goveje živine, ki je bila v Postojni, iz katerega se je očitno razvidel napredek živinoreje na Notranjskem. — Ker je blizu kranjske dežele (v Istri) trtna uš, izrekel je centralni odbor trdno prepričanje, da bode sl. deželna vlada Kranjska vse storila, da se zabrani tej pošasti vhod v našo deželo.

Razne reči.

— „Slovanskega Almanaha“ tisk je ravnokar končan. Knjiga ima deset oddelkov in sicer: ruski, maloruski, polski, lužičko-srbski, češki, slovaški, slovenski, hrvatski srbski in bulgarski oddelki. Tiskana je na 27 $\frac{1}{2}$ polah (lani na 25). Naročnikov je letos 850 (lani okoli 700), in sicer največ Slovencev (okoli 300). Knjige se je letos 1400 eksemplarov natisnilo (lani v 1200 eks.). Naročnikom se bode knjige še ta teden razposlala. Kdor želi knjigo sedaj kupiti, dobi jo pri založniku g. Radivoj Pozniku (Wien, VIII Florianigasse 17) za 1 gold. 60 kr.

— 120 gold. za par golobov. Toliko stroškov bode moral plačati kmet Celjskega okraja, kateri se je s svojim sosedom zavolj para ustreljenih golobov začel pravdati!

— 27 gold. daca za polovnjak vode, kateri je imel oštr v kleti, da bi daccarja opeharil, plačal bode sedaj za globo ali kazen.

— Nov kanal mislijo narediti, ki bo zvezal baltiško morje z nemškim morjem (Nordsee), toraj se bo moralo prekopati dežela Holstein, in sicer bodo začeli kopati pri mestu Kielu.

— Najbogatejši mož na svetu je zdaj gosp. Macky v Novem Jorku, rodomec. Pred 30 leti ni imel krajcarja, pred 16 leti je naredil bankrot, danes pa ima najbogatejši rudokop na srebrno rudo, ki mu vrže vsako leto 26 milijonov dobička. Za tem najbogatejši je baron Rothschild z letnim dohod

pravili, kako je mož in tako dolgo so ga obdelavali, da so ga spravili v Debeljakovo krčmo, kakor so rekli, samo na en požirek. To se je zgodilo enkrat in poslej se je zgodilo še večkrat. Kar je bilo vzrok, da Janko se še kesal ni več, da je bil do svoje mile žene zmeraj bolj osoren, trd in surov. Žena je še bolj plakala in solze pretakala, kolikor manj je imela nade in upanja, da se ji bode mož popravil. Stari prijatli so res še kdaj prišli v Prašnikovo hišo na obiskanje, toda Janko je bil doma. Vsakdo je Katinko miloval, da tako dobra žena ima pa toliko nesrečo, da ima pijanca, tacega malopridneža in potepuha za moža. Gospod podjetnik je v hišo pogosto prišel, a tega pijanec ni mogel dolgo trpeti in v svojem hudobnem srcu jel je o svoji ženi najhujše natolcevati, dasi je bila čista vsake grešne sence. Podjetnica je vsak pot nagovarjala Katinko, naj pride tudi ona kdaj v mesto in naj tudi ona njo obiše in še več drugega jej je pravila. Katinka pa je vselej na take prigovore vljudno in krotko odgovarjala, da tega nje mož ne vidi rad. (Dalje prih.)

kom 20 milijonov. Tretji je Jones iz Nevade z letnim dohodkom desetih milijonov; četrti pa je vojvoda Westminsterški, ki mu nesejo posestva 8 milijonov na leto.

— Statistika časnikov. V Avstriji izhaja 1200 časnikov, v Nemčiji 3778, na Angliškem 2509, na Francoskem 2000, na Laškem 1226, na Ruskem 500. V celi Evropi izhaja 13625 časnikov; v Aziji 387, v Afriki 50, v Avstraliji 100, v Ameriki pa 9129; na celem svetu je tedaj 23291 časnikov.

— Slovansko delavsko podporno društvo v Trstu, imelo bode v nedeljo 4. julija ob 5. uri popoludne v gorenji dvorani pri „Zelenem hribu“ svoj redni občni zbor. Dnevni red: 1. Predruženje nekterih točk društvenih pravil? 2. Volitev tajnika, 7 odbornikov in 6 namestnikov. Vsak ud, kateri še ni odboru v pregled društvene knjižice oddal, naj jo prinese saboj. Vsak mora pri vходу pokazati listj poznanja. K obilni udeležbi vabi vse častite ude O d b o r.

Deželni zbor Kranjski

je imel v ponedeljek 28. t. m. svojo šesto sejo. Proračun kranjskega zemljišno-odveznega zaklada za l. 1880 s potrebščino 599.988 gld. in zakladom 530.288 gold. in s primanjkljajem 69.700 gold., pa za leta 1881 s potrebščino 606.085 gld. 70 kr. in zakladom 529.122 gld. 77 $\frac{1}{2}$ kr. toraj s primanjkljajem 76.962 gld. 92 $\frac{1}{2}$ kr. se potrdi. Primanjkljaj se plačuje s posojilom, ki ga proti obrestim daje država, za deželni donesek pa se sklene za l. 1880 20 odstotna priklada na na vse direktne davke in na vžitnino od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa, za l. 1881 pa doklada na direktne davke, ktere odstotki se bodo pozneje sklenili in 20 odstotna priklada na prej imenovano vžitnino.

Pri poročilu odseka za pregledovanje poročila o delovanju odbora se sprejme od odseka stavljeni predolgi, ki se glasé: 1. Slavní deželni zbor naj poročilo deželnega odbora, da se mu ni posrečilo prisilno delalnico dežele naše v upravo države spraviti, z obžalovanjem na znanje vzame. 2. Deželnemu odboru se naroča, o pripravnem času dotično obravnavo z vlado ponoviti, in če je le mogoče, na korist dežele naše dognati.

3. Deželnemu odboru se naroča, skrbeti za to, da se v poročilu o svojem delovanju postavljeni zneski dohodkov in stroškov prisilne delalnice z dotičnimi zneski računskega sklepa v prihodnje vjemajo. 4. Poročilo deželnega odbora v drugih zadevah prisilne delalnice se zadovoljno na znanje jemlje.

O poročilu finančnega odseka o prihodnji vnanji straži prisilne delalnice se vname obširna razprava, ktere se vdeležé gospodje Schaffer, Apfaltrern, Thurn, Vošnjak, Zarnik, Schrei, Savinšek in deželni predsednik Winkler. Govorniki so povdarjali, da se vojaštvo ne sme braniti oskrbovati stražo v prisilni delalnici, in da nima pravice za to od dežele še posebnega plačila 3506 gld. zahtevati, ker je po postavi dolžno skrbeti tudi za notranji mir. G. deželni predsednik pripoznava, da so pritožbe gospodov opravičene ter obljubi, da bode podpiral dotične obravnave z vojaštvom, ker se pa ne vé, kakšen vspeh da bodo imele, naj se vendar sprejme od odseka za vnanjo stražo prisilne delalnice nasvetovana svota. Konečno se sprejme enoglasno ti le predlogi in sicer prva dva in 5. po nasvetu barona Apfaltrerna, drugi pa po nasvetu finančnega odseka: 1. Deželnemu odboru se naroča, v imenu deželnega

zboru po c. kr. deželni vladi dotični vojaški oblasti naročiti, da naj svojo dolžnost, katero §§. 7 in 8 vojaške postave nji in izjemno tudi deželni brambi glede oskrbovanja notranjega reda in varnosti nakladata tudi pri deželni posilaici v Ljubljani spolnovati, katero dežela, ravno zaradi notranjega miru in varnosti z velikimi stroški vzdržuje, ne da bi ji dežela ki ima že brez tega hude davke, morala zato plačevati še posebno plačilo. 2. Ako bi se pa to ne zgodilo, in bi vojaštvo zahtevalo še posebno plačilo za tako stražo, naj deželni odbor pri posilni delalnici dotlej, da se reč pred kompetentno gosposko reši, lastno stražo tako osnuje, da se potrebni stražniki po potrebi brez pravice za preskrbljevanje najemajo in da se jim za to leto ne odloči večje plačilo kakor 1800 gld. 3. Za napravo tej straži potrebnega orožja se dovoli 200 gld. 4. Da se ti stroški poravnajo, se za čas te provizorične naprave vsakdanja plača za vsakega vjetnika za 4 kr. povikša in se deželnemu odboru naroči, da to povikšano plačo dobi od vjetnikov drugih dežel in od tistih, za katere ne plačuje. 5. Deželni odbor se pooblasti, da vse pripomočke porabi, kateri se mu potrebni zdé, da dežela pride do svoje pravice po ravnokar storjenem sklepu.“

Proračun posilne delalnice za l. 1880 in 1881 se potrdi. Potrebuje se 50083 gld., dohodkov pa je le 36343 gld., Toraj primanjkuje 13740 gld., ki se morajo poravnati iz deželnega zaklada. Leta 1881 se bo potrebovalo 51608 gld., dohodkov bo 38425 gld. primanjkljeja pa 13183 gld., ki jih bode moral plačati deželni zaklad.

Dalje se potrdi proračun deželne sadje in vinorejske šole na Slapu za l. 1880 in 1881. Za l. 1880 se potrebuje 6323 gld. 24 kr.; ker je dohodkov samo 3965 gld., znaša primanjklje, ki ga mora plačati deželni zaklad, 2358 gld. 24 kr. L. 1881 bo stroškov 6212 gld. 79 kr., dohodkov pa 4785 gld. Toraj bo moral deželni zaklad doplačati 1427 gld. 79 kr.

Za tem se reši proračun normalno-šolskega zaklada za l. 1881. Stroškov bo 199311 gld. dohodkov pa samo 15551 gld. 72¹/₂ kr., ki se imajo poravnati z deželnimi dokladami za normalno-šolski zaklad od neposrednih davkov, izvzemši mesto ljubljansko, in katerih odstotki se bodo pozneje sklenili. — Ob enem se reši prošnja slovenskega učiteljskega društva za predplače s tem, da se deželnemu odboru naroči, naj se o tej zadevi pogovori z deželnim šolskim svetom ter naj o primernem času stavi zboru svoje predloge.

Poročilo finančnega odseka o peticiji primarjev zaradi povečanja plač in gospodarkega odseka o predlogu zaradi neozdravljivih bolnikov se po nasvetu dr. Poklukarja z dnevnega reda zbrise, potem pa se občini v Ratečah za poplačanje dolgov za zidanje šole dovoli posojilo 2000 gld., in ob 1³/₄ uri seja sklene. Prihodnja seja bo v petek 2. julija ob 10. uri dopoldne.

Javna zahvala.

Na povratku iz bele Ljubljane in gornjih straní, gdje vidiš „kinč nebeški zemlje kranjske“ srce mi vruče nalaže, da se najtoplije zahvalim u ime hrvatskoga „Sokola“ za izvanredno ljubezniv doček i odlikovanje krasotičam iz Ljubljane i divne okolice osobito varenim izglednim narodnjakinjam u „pećah“ iz Šiške, svómu milomu starijemu bratu „Sokolu“ Ljubljanskomu, čitalnicam i svakomu narodnomu društvu, poimence dr. Janezu Blei-

weisu, otcu vrloga i odsnoga mu naroda, zatim slavnim županstvom v Šiški, Bizaviku, Vižmarjih, Medvodah, Preski Podnartu, Kamnigoricu, Lescab, Bledu, Bistrici Bohinjskoj, Vevčah, itd., gdje toliko dokaza bratinske ljubavi primismo. Čutim otvoreno kažem, da je hrvatskemu „Sokolu“ sada dužnost! i prva zadaća prolietati svoju trojnu kraljevinu te objavljati slavu koju vidi i doživi kod svojega ljubljanskog kripkega brata Slovenca. Narod Slovenski junački je narod, on živi i živjet će na vieke. S Bogom i na svidanje braćo mila!

Dr. Fon,
predsjednik hrvatskoga „Sokola.“

Eksekutivne dražbe.

1. julija. Martin Zupan (1) iz Gorenjega polja (1805) v Kranji.
2. julija. Franc Sevshek (1) iz Opašk (1002) v Brdu; Matej Novak (1) iz Krtine (620) v Brdu; Marka Nemanič (1) Božakovoga (2630) v Metliki;
3. julija. Janez Peršin (1) iz Rakitne (3968) na Vrhniki; Miha Pirnat (3) iz Poljan, v Ribnici; Tomaž Kržič (3) na Vrhniki (822); Martin Derbič (1) iz Šenčurja (1699) v Kranji; Martin Janec (2) od sv. Duha (945) v Krškem; Janez Rus (1) iz Belevode (2640) v Ribnici; Janez Gornik (1) iz Sodružice (1105) v Ribnici; Janez Bartol (1) iz Hriba (1120) v Ribnici.

Vabilo k naročevanju

„SLOVENCA“.

„Slovenec“ velja kakor dozdej:

Za Ljubljano:

Na dom pošiljan za celo leto 9 gl. — kr.;
 „ „ „ „ pol leta 4 „ 50 „
 „ „ „ „ četrt leta 2 „ 30 „
 „ „ „ „ en mesec „ 80 „

V administraciji sprejeman:

Za celo leto 8 gl. 40 kr.;
 „ pol leta 4 „ 20 „
 „ četrt leta 2 „ 10 „
 „ en mesec — „ 70 „
 posamezne številke — „ 7 „

Po pošti:

Za celo leto 10 gl. — kr.;
 „ pol leta 5 „ — „
 „ četrt leta 2 „ 50 „
 „ en mesec — „ 90 „
 posamezne številke — „ 8 „

Za bogoslovce, dijake in učitelje:

Za celo leto 6 gl. — kr.;
 „ pol leta 3 „ — „
 „ četrt leta 1 „ 50 „

List pošljemo vsem dosedanjim naročnikom. Kdor se ne misli naročiti, naj ga pošlje nazaj, ker ga sicer smatramo kot naročnika. Tudi prosimo tiste gospode, ki naročnine še niso poravnali, da bi to storili prej ko mogoče, da tudi mi poravnamo račun v tiskarni.

Naročnina se pošilja najceneje po poštnih nakaznicah (Postanweisungen.)

opravništvu,
na dunajski cesti št. 15
v Medijatovi hiši.

Hiša na prodaj

je v Žužemberku na poštni cesti v Trebno, blizu farne cerkve, pripravna za vsako podvzetje. Pri tleh ima eno veliko in eno majhno sobo, pa kuhinjo; v prvem nadstropji dve veliki sobi in kuhinjo. Potem sta zraven dva velbana hleva s skednjem in shrambo za mrvo; dve kleti, drvarnica itd. Vse je čisto novo, z opeko pokrito, za 1650 gld. zavarovano. Na dvorišču je vodnjak, tik dvorišča je sadni vrt; vse to se prodaja za 3300 gl.

(3) Lastnik je

Ignacij Ribič,

c. kr. sodnijski sluga v Žužemberku.

Denarstvene cene 30. junija.

Državni fond.	Denar.	Blago
6% avstrijska papirna renta	73.80	73.85
6% renta v srebru	74.50	74.75
4% renta v zlatu (davka prosta)	89.—	89.50
Srečke (lozi) 1854. l.	122.50	123.—
„ „ 1860. l. celi.	133.25	133.75
„ „ 1860. l. petinke	133.50	134.—
Premijski listi 1864. l.	173.—	173.50
Zemljiščine odveznice.		
Štajarske po 5%	99.—	—
Kranjske, koroške in primorske po 5%	101.—	102.—
Ogerske po 5%	94.60	95.—
Hrvaške in slavonske po 5%	95.—	96.—
Sedmograške po 5%	94.60	95.—
Delnice (akcije).		
Nacionalne banke	832.—	833.—
Unionske banke	112.80	113.—
Kreditne akcije	266.75	267.—
Nižoavstr. eskomptne družbe	790.—	798.—
Anglo-avstr. banke	135.50	135.75
Srečke (lozi).		
Kreditne po 100 gld. a. v.	180.25	180.75
Tržaške „ 100 „ k. d.	125.75	126.75
„ 50 „ „ „	62.50	65.—
Budenske „ 40 gld. a. v.	41.—	42.—
Salmove „ 40 „ „ „	52.25	52.75
Palfi-jeve „ 40 „ „ „	42.—	42.50
Clary-jeve „ 40 „ „ „	13.50	14.—
St. Genois „ 40 „ „ „	44.50	45.—
Windischgrätz-ove „ 20 „ „ „	38.50	39.—
Waldstein-ove „ 40 „ „ „	32.75	33.25
Ljubljanske	23.50	24.—
Srebro in zlato.		
Ces. cekini	5.54	5.57
Napoleonsd'or	9.36	9.34

Iz proste roke so naprodaj lepe

cerkvene in salone oljnate slike

umrlega akademičnega umetnika g. Mihaela Stroya. Ogledati jih je vsak dan od 10. do 1. ure dopoldne na mestnem trgu št. 9 v II. nadstropji. (1)

Prečastiti duhovščini

in

vsim cerkvenim predstojnikom

priporočam podpisana svojo bogato zalogo mnogovrstnega blaga za vsakoršno cerkveno obleko, ter tudi izdelane mašne plašče, pluvijale in dalmatike; bandera, baldahine in bandrčeka pred sv. Rešnjim Telesom. Dalje imam v zalogi blago in izdelano cerkveno perilo, kakor albe, korsetlje, korporale in raznovrstne rutice. Staro cerkveno robo jemljem tudi v zameno ali v popravilo in predelovanje, kakor kdo želi; sprejemljem ravno tako vsa dotična vezanja.

Imam tudi v zalogi pozlačene oltarne šopke, svetilnice, krize, svečnike itd.

Z besedo: sprejemljem ter vestno izvršujem vsako dotično naročilo in sicer ročno in pošteno, kolikor mogoče po najnižji ceni.

Ana Hofbauer,
pred mostom.

(2)

Ure

za stolpe in gradove

izdelujem že od leta 1842 po najnovejših iznajdbah, ne vlite, ampak z roko izdelane, proti polni garanciji in po najnižih cenah.

Janez M. Pogačnik.

(19) Podnart, Kropa, Gorenjsko.

Popravljam tudi stare ure na stolpih, jemljem plačo tudi v obrokih, in cenik pošiljam vsakemu brezplačno.

J. Blaznikovi nasledniki v Ljubljani.